
Αθήνα, 16 Ιουνίου 2014

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ

**ΟΜΙΛΙΑ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΚΕΕ & ΕΒΕΑ, κ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΜΙΧΑΛΟΥ,
ΣΤΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ & ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ
ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ, ΜΕ ΘΕΜΑ: «ΟΛΗΓΕΙ Η ΕΝΙΑΙΑ ΑΓΟΡΑ ΣΕ ΝΕΑ ΑΝΑΠΤΥΞΗ;»**

«Έχουν συμπληρωθεί ήδη δύο δεκαετίες από την εγκαθίδρυση της Ενιαίας Ευρωπαϊκής Αγοράς. Στο διάστημα αυτό κανείς δεν αμφισβητεί τα όσα έχουν επιτευχθεί. Μέσα στα πρώτα 20 χρόνια, η ενιαία αγορά συνέβαλε:

- στην αύξηση του ΑΕΠ της Ευρωπαϊκής Ένωσης κατά 2 και πλέον ποσοστιαίες μονάδες,
- στη δημιουργία περισσότερων από 2,5 εκατομμυρίων θέσεων εργασίας,
- στην αύξηση των επιλογών για τους Ευρωπαίους καταναλωτές,
- στη διευκόλυνση της κινητικότητας στην εκπαίδευση και στην εργασία.

Και βεβαίως δημιούργησε νέες ευκαιρίες για τις ευρωπαϊκές επιχειρήσεις, παρέχοντάς τους πρόσβαση σε μια αγορά 500 εκατομμυρίων καταναλωτών.

Είναι σαφές ότι η Ενιαία Αγορά έχει αποτελέσει μοχλό ανάπτυξης, απασχόλησης και ευημερίας στην Ευρώπη.

Ωστόσο, ζούμε σε έναν κόσμο που συνεχώς μεταβάλλεται, αλλάζει, εξελίσσεται. Με κάθε χρόνο που περνά, βρισκόμαστε αντιμέτωποι με νέες οικονομικές, κοινωνικές και δημογραφικές, αλλά και περιβαλλοντικές προκλήσεις. Νέες τεχνολογίες, νέοι παίκτες στον παγκόσμιο ανταγωνισμό, νέες ευκαιρίες αλλά και απειλές. Ιδιαίτερα η οικονομική κρίση που βίωσε – και βιώνει ακόμη, στο μεγαλύτερο μέρος της – η Ευρώπη, δημιούργησε νέα δεδομένα σε όλα τα επίπεδα. Ξεκίνησε από το χρηματοπιστωτικό τομέα, επεκτάθηκε στην πραγματική οικονομία και στην κοινωνία. Οδήγησε σε ύφεση, σε πρωτοφανή επίπεδα ανεργίας, ιδίως μεταξύ των νέων ανθρώπων. Οδήγησε στη φτώχεια και στην περιθωριοποίηση ένα μεγάλο μέρος του ευρωπαϊκού πληθυσμού.

Κάτω από αυτές τις συνθήκες, ένα μεγάλο ποσοστό των πολιτών είναι αναμενόμενο να δυσανασχετεί και να απορρίπτει μια Ευρωπαϊκή Ένωση, η οποία πλέον δεν πείθει ότι λειτουργεί προς όφελος της ανάπτυξης και της ευημερίας.

Παρ' όλα αυτά, η αποδυνάμωσή της, την οποία ζητούν οι ενισχυμένες δυνάμεις του ευρωσκεπτικισμού, θα είχε καταστροφικές συνέπειες για όλους. Ειδικά για τις μικρότερες χώρες, όπως η Ελλάδα, οι οποίες θα είχαν τεράστιες δυσκολίες να επιβιώσουν στο διεθνή ανταγωνισμό. Όμως ακόμα και χώρες όπως η Γερμανία, θα βρισκόταν σε πολύ πιο ευάλωτη θέση, απέναντι στις ανερχόμενες οικονομικές υπερδυνάμεις.

Σήμερα, λοιπόν, η Ενιαία Αγορά οφείλει να ανταποκριθεί σε μια διπλή πρόκληση: Πρώτον, στην ενίσχυση της ανταγωνιστικότητας της ευρωπαϊκής οικονομίας ώστε να μπορέσει να επιβιώσει και να αναπτυχθεί στο νέο παγκοσμιοποιημένο περιβάλλον. Δεύτερον αλλά εξίσου σημαντικό, στην αποκατάσταση της ανάπτυξης και της κοινωνικής συνοχής. Στην ανάκτηση της εμπιστοσύνης των πολιτών και των επιχειρήσεων.

Οι στόχοι αυτοί είναι αλληλένδετοι. Η ανταγωνιστικότητα για την Ευρώπη δεν αποτελεί αυτοσκοπό. Αλλά προϋπόθεση και μέσο για τη διατήρηση του κοινωνικού της προσώπου. Για τη διασφάλιση της ευημερίας που έχτισαν όλοι μαζί οι πολίτες και οι επιχειρήσεις της, τα προηγούμενα χρόνια. Η έκβαση αυτής της προσπάθειας θα κρίνει σε μεγάλο βαθμό την επιβίωση του ευρωπαϊκού οικοδομήματος, όπως το γνωρίζουμε μέχρι τώρα.

Στα επόμενα χρόνια, θα χρειαστούμε μια Ενιαία Αγορά που να στηρίζει μεταρρυθμίσεις για την ανάπτυξη και τη δημιουργία θέσεων εργασίας. Μια αγορά που θα δημιουργεί ευκαιρίες για τις επιχειρήσεις και θα συμβάλλει στην ευημερία των πολιτών. Ο στόχος αυτός απαιτεί γενναίες αποφάσεις και αποτελεσματικά μέτρα. Θα μου επιτρέψετε να εστιάσω ιδιαίτερα σε δύο τομείς, οι οποίοι θεωρώ ότι έχουν κρίσιμη σημασία προς αυτή την κατεύθυνση.

Ο πρώτος και σημαντικότερος, αφορά στην απομάκρυνση από το δόγμα της σκληρής λιτότητας που επικράτησε τα τελευταία χρόνια. Στόχος κάθε πολιτικής, στο πλαίσιο της Ενιαίας Αγοράς, πρέπει να είναι η οριστική έξοδος από την ύφεση και τη στασιμότητα, η αναθέρμανση των οικονομιών της Περιφέρειας και η αντιμετώπιση της ανεργίας. Η επίτευξη ενός τέτοιου στόχου προϋποθέτει γενναία στροφή σε αναπτυξιακές πολιτικές, αλλά και αποτελεσματικότερη αξιοποίηση του ρόλου της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας. Είναι πλέον μονόδρομος η εφαρμογή μιας επεκτατικότερης πολιτικής στην ευρωζώνη, με τη μείωση των επιτοκίων και με μέτρα για την αύξηση της ρευστότητας. Θα πρέπει επίσης να προχωρήσουν τα σχέδια για κινήσεις ποσοτικής χαλάρωσης, με προγράμματα αγοράς τίτλων από τη δευτερογενή αγορά. Τέλος, θα πρέπει να ανοίξει εκ νέου η συζήτηση για την αμοιβαιοποίηση του χρέους εντός της ευρωζώνης, με τη μορφή της έκδοσης ευρωομολόγου.

Το δεύτερο σημείο εστίασης αφορά στη στήριξη των Μικρομεσαίων Επιχειρήσεων. Με δεδομένη την κρίσιμη συμβολή τους στην οικονομική ανάπτυξη και στην απασχόληση, οι ΜμΕ οφείλουν να βρεθούν στο επίκεντρο ευρωπαϊκών πολιτικών για την αύξηση της ανταγωνιστικότητας και της εξωστρέφειάς τους. Οι μικρομεσαίες επιχειρήσεις βρίσκονται στην καρδιά της ευρωπαϊκής οικονομίας. Είναι αυτές που αντιμετωπίζουν σε μεγαλύτερη ένταση τις δυσκολίες που δημιουργεί η κρίση και ταυτόχρονα, αυτές που θα κληθούν να πρωταγωνιστήσουν στην πορεία ανάκαμψης. Χρειάζονται λοιπόν ειδικά σχεδιασμένα μέτρα ενδυνάμωσης. Υπάρχει ανάγκη για επαρκείς και καινοτόμους μηχανισμούς χρηματοδότησης επενδύσεων, για την ανάπτυξη έξυπνων υποδομών και την υιοθέτηση καινοτομιών. Η ανάγκη αυτή είναι ιδιαίτερα έντονη στις χώρες του Νότου, όπου η οικονομική κρίση έχει δημιουργήσει τεράστιο πρόβλημα πρόσβασης σε πιστώσεις και έχει αυξήσει σε απαγορευτικά επίπεδα το κόστος του χρήματος. Η βελτίωση της πρόσβασης στις ευρωπαϊκές χρηματοδοτήσεις είναι

ένας τομέας στον οποίο θα πρέπει να δοθεί ιδιαίτερη έμφαση και να υπάρξει διαβούλευση με την ΕΚΤ ώστε να επιτευχθεί απλοποίηση των διαδικασιών δανειοδότησης μέσω των τραπεζών, συμπεριλαμβανομένων και των εγκρίσεων εγγυήσεων.

Σημείο έμφασης θα πρέπει να αποτελέσει και η προώθηση της δικτύωσης, ώστε να αντιμετωπιστεί το έλλειμμα κρίσιμης μάζας που δημιουργεί εμπόδια στη διεθνοποίηση των ΜμΕ. Η προώθηση διεθνώς ανταγωνιστικών συνεργατικών σχηματισμών (clusters), η δημιουργία εξαγωγικών κοινοπραξιών μεταξύ ΜμΕ που εδρεύουν σε διαφορετικά κράτη – μέλη, η υποστήριξη της διασυνοριακής συνεργασίας δικτύων ΜμΕ μέσω δανεισμού που στηρίζεται σε εγγυήσεις και η ενίσχυση και προώθηση του δικτύου Enterprise Europe Network είναι μερικές από τις δράσεις οι οποίες θα πρέπει να υλοποιηθούν.

Η Ενιαία Ευρωπαϊκή Αγορά αποτελεί ένα σπουδαίο επίτευγμα, το οποίο δεν πρέπει να αφήσουμε να απαξιωθεί και να ατονήσει, εξαιτίας της κρίσης. Αντίθετα, πρέπει να γίνει το όχημα για τη μετάβαση στην επόμενη ημέρα. Για μια Ευρωπαϊκή οικονομία, η οποία θα ανταγωνίζεται δυναμικά στον παγκόσμιο στίβο και θα διασφαλίζει ένα καλύτερο επίπεδο ζωής για τους πολίτες».